DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)

6. oktober 1997 *

I sag C-55/97 P,

Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), Gent (Belgien),

Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), London,

ved advokaterne Michel Waelbroeck, Jules Stuyck og Olivier Spletdoorn, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

appellanter,

angående appel af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) den 12. december 1996 i sag T-380/94, AIUFFASS og AKT mod Kommissionen (Sml. II, s. 2169), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom,

* Processprog: fransk.

den anden part i appelsagen:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

støttet af

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved Lindsey Nicoll, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, bistået af Richard Plender, QC, og barrister Stephen Morris, og med valgt adresse i Luxembourg på Det Forenede Kongeriges Ambassade, 14, boulevard Roosevelt,

intervenient,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Sevón, og dommerne D. A. O. Edward og M. Wathelet (refererende dommer),

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 10. februar 1997 har Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS) og selskabet Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT) i medfør af artikel 49 i EF-statutten for Domstolen iværksat appel af den af Retten i Første Instans afsagte dom af 12. december 1996 i sag T-380/94, AIUFFASS og AKT mod Kommissionen (Sml. II, s. 2169, herefter »den anfægtede dom«), hvori Retten i Første Instans ikke gav appellanterne medhold i deres påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 31. maj 1994, gentaget i Kommissionens meddelelse 94/C 271/06 (EFT C 271, s. 5, herefter »beslutningen«), om godkendelse i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), af den støtte på 61 mio. UKL, som Det Forenede Kongerige havde besluttet at yde til Hualon Corporation (herefter »Hualon«) til etablering af et produktionsanlæg i Nordirland.

2 Ifølge traktatens artikel 92, stk. 3, »kan følgende former for støtte anses for forenelige med fællesmarkedet:

a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse

...

c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse ...«.

3 Retten i Første Instans fastlagde følgende faktiske omstændigheder:

»7. Den 21. december 1992 anmeldte Det Forenede Kongeriges regering til Kommissionen et støtteprojekt til fordel for Hualon Corporation ... en nyoprettet tekstilvirksomhed med hjemsted i Belfast, Nordirland. Dette selskab er en del af den taiwanske Hualon-koncern, som arbejder i sektoren for syntetiske fibre, især polyamid.

8. Den planlagte støtte, der havde en intensitet på 38%, ville andrage 61 mio. UKL, og den samlede investering 157 mio. UKL.

9. Målet for investeringen, der skulle gennemføres i fire faser fordelt på syv år, var at producere ca. 23 000 eller 23 500 tons færdigt stof af polyester, polyamid og bomuldsblandinger, svarende til mellem 140 og 200 mio. m om året ...

10. Kommissionen opfordrede ved meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 5. oktober 1993 medlemsstaterne og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de pågældende foranstaltninger i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2 (meddelelse 93/C 269/06 fra Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter angående den støtte, som Det Forenede Kongerige påtænker at yde til virksomheden Hualon Corporation, EFT C 269, s. 8).

11. Alle bemærkningerne fra de interesserede parter og medlemsstaterne bortset fra Det Forenede Kongerige omhandlede hovedsagelig problemerne omkring overkapacitet og en generelt stagnerende efterspørgsel efter tekstiler i Fællesskabet.

12. Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), et engelsk selskab (private limited company), som gennem sit eneste medlem, British Apparel & Textile

Confederation (BATC), repræsenterer 80% af Det Forenede Kongeriges beklædnings- og tekstilindustri, fremsatte sine bemærkninger den 3. september 1993. Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), som gennem sine medlemssammenslutninger præsenterer 90% af de europæiske væverier, der fremstiller stoffer af kunstgarn og syntetisk garn, fremsatte sine bemærkninger den 21. oktober 1993.

13. Ved beslutning af 31. maj 1994 (herefter 'beslutningen') ... godkendte Kommissionen i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, projektet.

14. I beslutningen påpeges det, at støtteprojektet kan være omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), for så vidt det er til gavn for en meget ugunstigt stillet region i Fællesskabet, som står over for alvorlige arbejdsløshedsproblemer (mål nr. 1-region). I den pågældende region skulle der direkte skabes 1 800 arbejdspladser, svarende til 10,8% af den arbejdsløse befolkning i det nordlige og vestlige Belfast, hvor en stor del af arbejdskraften vil komme fra, og 1,7% af det samlede antal ledige i Nordirland. Ud over disse direkte arbejdspladser skulle projektet indirekte medføre oprettelse af 500 yderligere arbejdspladser til gavn for den lokale økonomi. Endelig vil virksomhedens succes kunne medføre en 'demonstrationsvirkning' i et område, der har alvorlige problemer med at trække investeringer (punkt 28 og 31 i meddelelsen).

15. Kommissionen, som har behandlet projektet med udgangspunkt i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), har erklæret, at den har sammenholdt de positive regionale virkninger af den planlagte investering med de potentielle negative virkninger på den samlede produktionskapacitet og konkurrencen (punkt 64). Den finder, at det støttede projekts positive regionale virkninger, der er beskrevet i præmis 14, er større end de negative virkninger for produktionskapaciteten og konkurrencen, når der henses til den sandsynlige udvikling i det økonomiske grundlag for kapacitetsudvidelsen i Hualon og markedsføringen af virksomhedens produkter. Ifølge beslutningen vil Hualon fremstille masseproducerede stoffer med lav værditilvækst, 'en niche, som ellers vil blive dækket af import'. Produktionen vil ikke 'få nogen særlig indvirkning på kapacitetsudviklingen' (punkt 59 i meddelelsen).

16. Projektet vil endvidere kunne 'vende den tendens, der er til, at den europæiske tekstilindustri flyttes til lavprislande uden for Den Europæiske Union' (punkt 64). Selv om støtten vil kunne påvirke samhandelen inden for Det Europæiske Fællesskab, forventer Kommissionen ikke, at det vil ske på en måde, der er i strid med den fælles interesse (punkt 64). Efter at have sammenholdt de forventede følger af den påtænkte investering for konkurrencen i Fællesskabet med de væsentlige følger for den økonomiske udvikling i den berørte region har Kommissionen konkluderet, at betingelserne for at være omfattet af undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, er opfyldt (punkt 65).«

Retsforhandlingerne for Retten

4 Appellanterne anlagde den 29. november 1994 sag ved Retten i henhold til EF-traktatens artikel 173 med påstand om annullation af beslutningen.

5 Ved kendelse af 14. september 1995 tillod Retten Det Forenede Kongeriges regering at intervenere til støtte for Kommissionens påstande.

6 I deres sag gjorde appellanterne gældende, at beslutningen var ugyldig, idet Kommissionen havde begået åbenbare fejl ved vurderingen dels af antallet af arbejdspladser, som den omtvistede investering kan skabe, dels af investeringens indvirkning på den overkapacitet, der præger sektoren (den anfægtede doms præmis 58).

7 Med hensyn til Kommissionens påstand om, at Hualon's fremtidige produktion ikke ville påvirke Fællesskabets tekstilvirksomheders produktionsmængde og

heller ikke ville øge overkapaciteten, foreholdt appellanterne bl.a. Kommissionen, at den ikke i tilstrækkelig grad havde taget hensyn til den omtvistede investerings virkninger i sektoren for kvalitetsprodukter, hvilken sektor fællesskabsproducenterne i henhold til beslutningen især havde specialiseret sig i. Appellanterne har herved dels bestridt Kommissionens påstand om, at Hualon alene vil fremstille masseproduceret stof (den anfægtede doms præmis 123), og dels foreholdt Kommissionen, at den ikke har undersøgt, om strålevævene (som Hualon anvender) kunne — og faktisk — almindeligt og rentabelt anvendes til at fremstille kvalitetsprodukter, og heller ikke har taget hensyn til, at Hualon derfor var i stand til at fremstille sådanne tekstiler (præmis 143 og 144).

Rettens dom

8 Retten frifandt Kommissionen under henvisning til, at appellanterne ikke havde godtgjort, at Kommissionen havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, der kunne medføre beslutningens annullation.

9 Retten fastslog navnlig for så vidt angår klagepunkterne om den omtvistede investerings virkning på sektoren for kvalitetsprodukter følgende:

»Sondringen mellem masseproducerede og kvalitetsprodukter

...

95. I beslutningen hedder det: '[Hualon's produktion] skal især orienteres mod det lavere markedssegment (masseproduceret stof med en lav værditilvækst og med en tæthed på 200 g/m^2)' (punkt 21 i meddelelsen). I beslutningen gengives bemærkningerne fra Det Forenede Kongeriges regering, nemlig at der bliver tale om 'mas-

seproducerede billige tekstiler' (punkt 11 og 16 i meddelelsen), på et marked, 'hvor der er en heftig priskonkurrence' (punkt 16).

96. For at sondre mellem denne produktion og fællesskabsfabrikanternes produktion hedder det i beslutningen, at EF-producenterne konkurrerer på 'høj kvalitet og inden for mindre prisfølsomme nicher' (punkt 42 i meddelelsen) og bl.a. har bevæget sig mod 'bedre, mere tætvævede stoffer, som falder pænere, har en bedre struktur' (punkt 43), dvs. 'specialiserede produkter med høj værditilvækst' (punkt 45).

97. Med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 92, stk. 3, er de af Kommissionen anførte kriterier tilstrækkelig relevante til at underbygge dens vurdering. Sondringen mellem masseproducerede stoffer og kvalitetsstoffer synes i øvrigt at være anerkendt i denne sektor som værende tilstrækkelig relevant til brug i en markedsanalyse ...

98. Følgelig kan det ikke bebrejdes Kommissionen, at den ikke har fastsat kriterierne for, hvornår produkter er masseproducerede, og hvornår de er af høj kvalitet.

...

Hualon's produktion

— Parternes argumenter

123. Sagsøgerne har bestridt, at Hualon alene vil fremstille masseproduceret stof som angivet i meddelelsens punkt 21 og 43. Hualon's bestyrelsesformand har nemlig den 13. november 1994 under en samtale med BBC udtalt, at Hualon's mål er at producere stof med en høj værditilvækst.

124. Ifølge Kommissionen, som fik støtte fra intervenienten, er denne erklæring officielt blevet dementeret af Hualon.

125. Intervenienten har bekræftet, at Hualon alene vil fremstille masseproducerede produkter med lav værditilvækst.

— Rettens bemærkninger

126. I den anfægtede beslutning godkendes en støtte til etablering af en fabrik, der skal fremstille masseproduceret stof, således som dette er defineret i beslutningen (se præmis 95 og 96 ovenfor).

127. Klagepunktet bygger på en formodning om, at Hualon ikke alene vil fremstille masseproduceret stof. Denne formodning bygger navnlig på en erklæring, som Hualon's formand er fremkommet med efter beslutningens vedtagelse.

128. En påstand om, at en af de betingelser, der ligger til grund for en beslutning om godkendelse af en støtte, ikke er opfyldt, kan ikke rejse tvivl om lovligheden af beslutningen. Hvis den støttemodtagende virksomhed ikke opfylder betingelserne for godkendelsen, tilkommer det medlemsstaten at sørge for, at beslutningen gennemføres korrekt, og Kommissionen at vurdere, om der skal kræves tilbagebetaling af støtten (Domstolens dom af 4.2.1992, sag C-294/90, British Aerospace og Rover mod Kommissionen, Sml. I, s. 493, præmis 11).

...

Anvendelsen af forskellige typer væve

...

148. Sagsøgernes redegørelse, som navnlig går ud på at bevise, at det er almindeligt og rentabelt at fremstille kvalitetsprodukter ved hjælp af strålevæve, undergraver ikke Kommissionens synspunkt, ifølge hvilket det er mere rentabelt at fremstille billige, masseproducerede stoffer på strålevæve end på rapir- eller projektilvæve. Deres argumenter svækker heller ikke konstateringen af, at fællesskabsproducenterne er tilbøjelige til at gå bort fra de masseproducerede varer.

149. Sagsøgerne har derefter alene gjort gældende, at der ikke er nogen klar sammenhæng mellem den anvendte type væv og den type stof, der fremstilles, men har ikke bevist påstanden. Navnlig bestrider og modsiger de ikke de teknisk-økonomiske forklaringer om de forskellige væve, som indeholdes i den rapport for Kurt Salmon Associates, som intervenienten har fremlagt.

150. Sagsøgerne har således ikke godtgjort, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skønt ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, da den fastslog, at de masseproducerede produkter, der fremstilles på rapirvæve, ikke kan konkurrere med produkter indført fra tredjelande og fremstillet på luftstråle- eller vandstrålevæve på grund af disse væves kendetegn, og på grundlag heraf vurderede den sandsynlige udvikling i konkurrencevilkårene.«

Appellen

10 Appellanterne har i deres appelskrift nedlagt påstand om, at Domstolen ophæver den anfægtede dom og selv træffer endelig afgørelse i tvisten om annullation af Kommissionens beslutning.

11 Appellanterne støtter deres appel på to anbringender, nemlig dels en fejlagtig fortolkning af beslutningen, og dels en manglende begrundelse.

Domstolens bemærkninger

12 Domstolen kan i henhold til procesreglementets artikel 119, når det er åbenbart, at appellen helt eller delvis skal afvises eller forkastes, når som helst ved begrundet kendelse beslutte at afvise eller forkaste appellen ved begrundet kendelse uden at indlede den mundtlige forhandling.

13 Inden behandlingen af de anbringender, som appellanten har fremført, bemærkes, at i henhold til Domstolens faste praksis kan en appel i henhold til EF-traktatens artikel 168 A og artikel 51, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen alene støttes på, at Retten har overtrådt visse retsregler, idet enhver bedømmelse af faktisk karakter er udelukket (jf. bl.a. dom af 1.10.1991, sag C-283/90 P, Vidrányi mod Kommissionen, Sml. I, s. 4339, præmis 12, og kendelse af 17.9.1996, sag C-19/95 P, San Marco mod Kommissionen, Sml. I, s. 4435, præmis 39).

Den fejlagtige fortolkning af beslutningen

14 Appellanterne foreholder med deres første anbringende Retten, at denne i den anfægtede doms præmis 128 har forkastet deres klagepunkt om, at der ikke forelå nogen garanti for, at Hualon alene ville fremstille masseproducerede stoffer og altså ikke ville konkurrere direkte med Fællesskabets tekstilvirksomheder inden for sektoren for kvalitetsvarer, alene under henvisning til, at det forhold, at Hualon kun fremstiller masseproducerede varer, var en forudsætning for Kommissionens godkendelse af støtten. Appellanterne har imidlertid under henvisning til en skrivelse, som Kommissionen tilsendte dem den 17. januar 1997, fremført, at beslutningen ikke indeholder en sådan forudsætning. Retten har således baseret sig på en fejlagtig fortolkning af beslutningen og derfor overtrådt fællesskabsretten.

15 Det bemærkes hertil, at Retten i den anfægtede doms præmis 95 fastslog, at i henhold til beslutningen »skal Hualon's produktion især orienteres mod det lavere

markedssegment (masseproduceret stof med en lav værditilvækst og med en tæthed på 200 g/m^2)« (punkt 21 i meddelelsen). Det fremgår også af den anfægtede doms præmis 15 og 16, at dette forhold var afgørende for Kommissionens godkendelse af den omtvistede støtte. Retten har derfor med føje i den anfægtede doms præmis 126 fastslået, at Kommissionen i beslutningen godkendte en støtte til etablering af en fabrik, der skal fremstille masseproduceret stof.

16 Det bemærkes endvidere, at modsat det af appellanterne anførte, ændrer den anfægtede doms præmis 128 ikke beslutningens rækkevidde som angivet i præmis 126. Da den omstændighed, at Hualon's produktion især skulle orienteres mod det lavere markedssegment, var afgørende for Kommissionens godkendelse af den omtvistede støtte, kunne Retten med føje anstille betragtninger vedrørende »en beslutning om godkendelse af en støtte«, i hvilken »en af betingelserne« ikke opfyldes af den støttemodtagende virksomhed. Hvis denne virksomhed ikke opfyldte betingelserne, dvs. såfremt Hualon's produktion ikke svarede til den, der var taget hensyn til i beslutningens begrundelse, tilkommer det medlemsstaten, som angivet i den anfægtede doms præmis 128, at sørge for, at beslutningen gennemføres korrekt, og Kommissionen at vurdere, om der skal kræves tilbagebetaling af støtten.

17 Det fremgår af det anførte, at Retten har fortolket beslutningens rækkevidde korrekt. Det er derfor åbenbart, at appellanternes første anbringende må forkastes.

Manglende begrundelse

18 Med deres andet anbringende har appellanterne foreholdt Retten ikke i tilstrækkelig grad at have begrundet afvisningen af deres klagepunkt, hvorefter Kommissionen ikke behandlede spørgsmålet om, hvorvidt luftstråle- eller vandstrålevæve såvel gjorde det muligt at fremstille masseprodukter som kvalitetsprodukter.

19 Appellanterne har anført, at de under henvisning til flere eksempler gjorde gældende, at det er meget almindeligt at fremstille kvalitetsprodukter på luftstrålevæve, hvorfor valget af udstyr hovedsagelig afhænger af virksomhedernes strategi. Ifølge appellanterne kunne Hualon derfor når som helst ændre dets produktion til fremstilling af kvalitetsprodukter, således at selskabet herefter inden for denne sektor ville konkurrere direkte med fællesskabsvirksomhederne. Appellanterne havde fastslået, at det ikke var godtgjort, at Hualon's fremtidige produktion ikke ville påvirke Fællesskabets tekstilvirksomheders produktionskapacitet, således som Kommissionen havde hævdet i dens beslutning.

20 Det bemærkes hertil, at Retten i den anfægtede doms præmis 148 har fastslået, at sagsøgerne ikke havde undergravet »Kommissionens synspunkt, at det er mere rentabelt at fremstille billige, masseproducerede stoffer på strålevæve end på rapir- eller projektilvæve« eller bestridt konstateringen af, at »fællesskabsproducenterne er tilbøjelige til at gå bort fra de masseproducerede varer«.

21 Retten fastslog i den anfægtede doms præmis 149, at sagsøgerne alene har gjort gældende, »at der ikke er nogen klar sammenhæng mellem den anvendte type væv og den type stof, der fremstilles, men ikke har bevist påstanden«, og at de heller ikke bestred konklusionerne i rapporten fra Kurt Salmon Associates, som i øvrigt støtter Kommissionens opfattelse, hvorefter det er mindre rentabelt at fremstille kvalitetsprodukter på luftstråle- eller vandstrålevæve.

22 Retten fastslår i den anfægtede doms præmis 150, at »sagsøgerne har således ikke godtgjort, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, da den fastslog, at de masseproducerede produkter, der fremstilles på rapirvæve, ikke kan konkurrere med produkter indført fra tredjelande og fremstillet på luftstråle- eller vandstrålevæve på grund af disse væves kendetegn, og på grundlag heraf vurderede den sandsynlige udvikling i konkurrencevilkårene«.

23 Det fremgår af det anførte, at modsat det af appellanterne anførte, har Retten gennemgået klagepunktet vedrørende muligheden for at fremstille kvalitetsprodukter på stråleevæve og vedrørende Hualon's mulighed for således at konkurrere med Fællesskabets tekstilvirksomheder inden for denne sektor, hvorfor Retten altså har begrundet sin konklusion, hvorefter sagsøgerne ikke havde godtgjort, at der forelå et åbenbart urigtigt skøn, som kunne ændre Kommissionens opfattelse.

24 Med hensyn til begrundelsens indhold bemærkes, at denne støttes på faktiske forhold, som ikke omfattes af Domstolens prøvelse. Som anført i nærværende doms præmis 13 er Retten enekompetent dels til at fastlægge de faktiske omstændigheder, medmindre der er tale om et tilfælde, hvor det af de sagsakter, som er forelagt den, fremgår, at dens konstateringer er behæftet med en faktisk unøjagtighed, og dels til at vurdere disse omstændigheder.

25 Som Domstolen flere gange har fastslået, har alene Retten kompetence til at afgøre, hvilken bevisværdi der skal tillægges de oplysninger, den har fået forelagt, når disse beviser er blevet forskriftsmæssigt tilvejebragt, og de almindelige retsgrundsætninger og de processuelle regler om bevisbyrde og bevisførelse, er blevet overholdt (jf. bl.a. kendelsen i sagen San Marco mod Kommissionen, præmis 40). Denne vurdering udgør ikke, medmindre beviserne er gengivet forkert, et retsspørgsmål, som er undergivet Domstolens prøvelsesret (dom af 2.3.1994, sag C-53/92 P, Hilti mod Kommissionen, Sml. I, s. 667, præmis 42).

26 Det andet anbringende må derfor forkastes såvel vedrørende den del af det, som vedrører en manglende begrundelse, der er åbenbart ubegrundet, som for den dels vedkommende, der vedrører begrundelsens indhold, som åbenbart må afvises.

27 Det fremgår af det anførte, at appellen i dens helhed må forkastes.

Sagens omkostninger

28 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, som i henhold til artikel 118 finder anvendelse på appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Appellanterne har tabt sagen, hvorfor de pålægges sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) Appellen forkastes.

2) Appellanterne betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 6. oktober 1997.

R. Grass — L. Sevón

Justitssekretær — Formand for Første Afdeling